

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

P9_TA(2021)0444

Wniosek o uchylenie immunitetu Haralda Vilimsky'ego**Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 listopada 2021 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Haralda Vilimsky'ego (2021/2073(IMM))**

(2022/C 205/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek prokuratury w Wiedniu o uchylenie immunitetu Haralda Vilimsky'ego, przekazany 7 maja 2021 r. przez szefa Stałego Przedstawicielstwa Austrii przy UE w związku z postępowaniem karnym i ogłoszony na posiedzeniu plenarnym 20 maja 2021 r.,
 - uwzględniając wyjaśnienia Haralda Vilimsky'ego złożone zgodnie z art. 9 ust. 6 Regulaminu,
 - uwzględniając art. 8 i 9 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, jak również art. 6 ust. 2 Aktu dotyczącego wyboru członków Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich z dnia 20 września 1976 r.,
 - uwzględniając wyroki Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 21 października 2008 r., 19 marca 2010 r., 6 września 2011 r., 17 stycznia 2013 r. i 19 grudnia 2019 r.⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 57 ust. 2 i 3 konstytucji Austrii,
 - uwzględniając art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 1 oraz art. 9 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A9-0303/2021),
- A. mając na uwadze, że prokuratura w Wiedniu wniosła o uchylenie immunitetu posła do Parlamentu Europejskiego Haralda Vilimsky'ego, aby wszcząć postępowanie karne w sprawie przywłaszczenia (czyn zabroniony na podstawie § 153 ust. 1 i 3 przypadek pierwszy), udziału w sprzeniewierzeniu środków publicznych (czyn zabroniony na podstawie § 12 możliwość druga oraz § 133 ust. 1 i 2 przypadek pierwszy) oraz niezgodnego z prawem wykorzystania subwencji (czyn zabroniony na podstawie § 153b ust. 1, 2 i 3 austriackiego kodeksu karnego);
- B. mając na uwadze, że Harald Vilimsky był skarbnikiem Klubu Parlamentarnego Wolnościowej Partii Austrii (FPÖ) w okresie od 27 października 2006 r. do 23 października 2019 r.; mając na uwadze, że Harald Vilimsky został posłem do Parlamentu Europejskiego w wyniku wyborów, które odbyły się w maju 2019 r.;
- C. mając na uwadze, że w okresie od 1 października 2011 r. do 13 sierpnia 2019 r. Harald Vilimsky rzekomo nadużył uprawnień do korzystania z rachunków bankowych Klubu Parlamentarnego FPÖ, ponieważ realizował płatności rachunków za prywatne usługi telefonii komórkowej osoby trzeciej regularnymi przelewami z rachunku Klubu Parlamentarnego FPÖ, przez co naraził Klub na straty finansowe;
- D. mając na uwadze, że Harald Vilimsky rzekomo wykorzystał środki finansowe Klubu Parlamentarnego FPÖ do celów, które wykraczały poza zakres określony w sekcji 1 austriackiej ustawy o finansowaniu klubów parlamentarnych z 1985 r. (KlubFG), a także mając na uwadze, że rzekomo uczynił to z pełną świadomością faktu, że opłacane usługi nie miały związku z działalnością partii;
- E. mając na uwadze, że zarzucany czyn nie dotyczy opinii wyrażonych lub głosów oddanych w ramach wykonywania obowiązków posła do Parlamentu Europejskiego w rozumieniu art. 8 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej;

(1) Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 21 października 2008 r., *Marra przeciwko De Gregorio i Clemente*, C-200/07 i C-201/07, EU:C:2008:579; wyrok Sądu z dnia 19 marca 2010 r., *Gollnisch/Parlament*, T-42/06, EU:T:2010:102; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 6 września 2011 r., *Patriciello*, C-163/10, EU:C:2011:543; wyrok Sądu z dnia 17 stycznia 2013 r., *Gollnisch/Parlament*, T-346/11 i T-347/11, EU:T:2013:23; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 19 grudnia 2019 r., *Junqueras Vies*, C-502/19, EU:C:2019:1115.

Czwartek, 11 listopada 2021 r.

- F. mając na uwadze, że zgodnie z art. 9 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej posłowie do Parlamentu Europejskiego korzystają na terytorium swoich państw z immunitetów przyznawanych członkom parlamentu ich państwa;
- G. mając na uwadze, że art. 57 ust. 2 i 3 konstytucji Austrii stanowi, że:
- „2. Posłów do Rady Narodowej można zatrzymać za popełnienie czynu karalnego tylko za zgodą Rady Narodowej, z wyjątkiem przypadku ujęcia na gorącym uczynku. Na tej samej zasadzie przeszukanie mieszkania posła do Rady Narodowej wymaga zgody Rady Narodowej.
3. Posłowie do Rady Narodowej mogą podlegać urzędowemu ściganiu za popełnienie czynu karalnego bez zgody Rady Narodowej tylko wówczas, gdy czyn ten w sposób oczywisty nie pozostaje w żadnym związku z działalnością polityczną danego posła. Jednak dany organ musi zwrócić się do Rady Narodowej o decyzję w sprawie istnienia takiego związku, jeżeli zażąda tego dany poseł lub jedna trzecia posłów wchodzących w skład stałej komisji właściwej dla spraw tego rodzaju. W przypadku złożenia takiego żądania należy natychmiast zaprzestać wszelkich działań śledczych lub takie działania przerwać.”;
- H. mając na uwadze, że z jednej strony Parlamentu nie można uznawać za sąd, a z drugiej – że posła nie można uznawać za „oskarżonego” w kontekście procedury uchylenia immunitetu ⁽²⁾;
- I. mając na uwadze, że immunitet parlamentarny ma na celu ochronę Parlamentu i jego członków przed postępowaniami sądowymi w związku z działaniami podejmowanymi w ramach wykonywania ich obowiązków parlamentarnych, których nie można oddzielić od tych obowiązków;
- J. mając na uwadze, że w tym przypadku Parlament nie znalazł dowodów wskazujących na zaistnienie *fumus persecutionis*, czyli okoliczności wskazujących na leżący u podstaw postępowania sądowego zamiar zaszkodzenia działalności politycznej posła, a tym samym Parlamentowi Europejskiemu;
1. podejmuje decyzję o uchyleniu immunitetu Haralda Vilimsky'ego;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do natychmiastowego przekazania niniejszej decyzji i sprawozdania właściwej komisji właściwym władzom Republiki Austrii i Haraldowi Vilimsky'emu.

⁽²⁾ Wyrok Sądu z dnia 30 kwietnia 2019 r., *Briois/Parlament*, T-214/18, EU:T:2019:266.